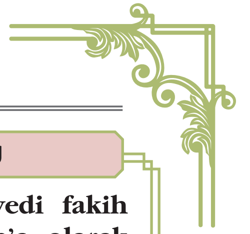
1.3. Tâbiîn Dönemi

Emeviler döneminin sonlarını teşkil eden bu dönemde Medine, Mekke, Basra, Kûfe, Şam ve Mısır'da fıkıh önderi tabiîn âlimleri yaşamaktaydı. Bu

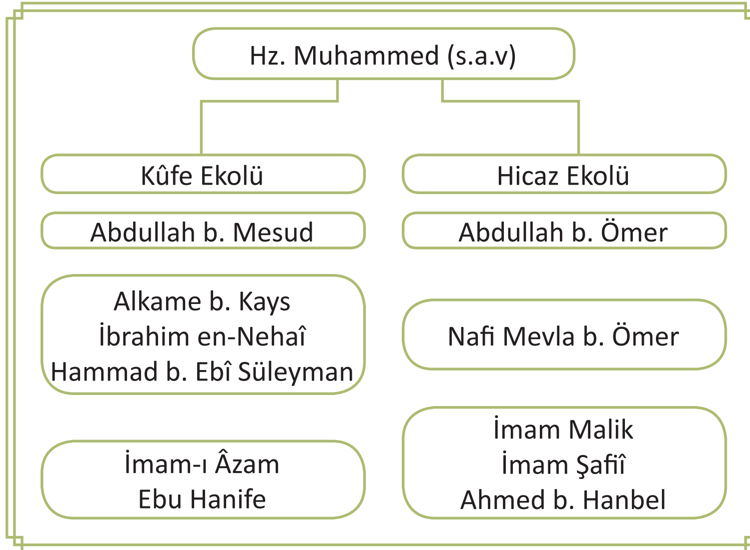
dönemi daha çok sahabenin talebeleri olan tabiînîn oluşturduğu görülmektedir. Tabiîn dönemindeki fakihler, ileride oluşacak olan meşhur mezhep imamlarının hocaları olmuştur.

Bu dönemde fıkıhla ilgili yazılı metinler ortaya çıkmaya başlamıştır. Fıkhın alanı genişlemiş, önemli mescitlerde fıkıh halkaları oluşmaya başlamıştır. Gerek hoca gerekse bölge farklılığından dolayı çeşitli görüşler meydana gelmiştir.

Bu dönemde iki fıkıh merkezi ön plana çıkmıştır: **Hicaz (Medine)** ve **Irak (Kufe)**.

Tabiîn döneminde yetişen Medineli yedi meşhur İslam hukukçusu vardır ki bunlara fukaha-i seb'a denir. Bunlar fıkıh, hadis ve tefsir alanında şöhret kazanmış kişilerdir. İsimleri şöyledir: Urve b. Zübeyr, Said b. Müseyyeb, Ebu Bekir b. Abdurrahman b. Haris b. Hişam, Ubeydullah b. Abdullah b. Utbe, Harice b. Zeyd b. Sâbit, Kasım b. Muhammed b. Ebu Bekir Sıddık, Süleyman b. Yesâr.

Hicazlılara **Ehl-i Eser**, Iraklılara **Ehl-i Rey** denilir. Ehl-i Eser'in temsilcisi Medine'de *Said b. el-Müseyyeb*, Iraklıların temsilcisi ise *İbrahim en-Nehaî*'dir. İleride ehli reyi *İmam-ı Âzam Ebu Hanife* ve ehli reyi *İmam-ı Malik* temsil edecektir.

BİLGİ NOTU

Medine'li meşhur yedi fakih tabiîn "fukaha-i seb'a olarak anılmaktadır. Bu âlimler:

1. Urve b. Zübeyr (ö. 94/712)
2. Said b. Müseyyeb (ö. 94/712)
3. Ebu Bekir b. Abdurrahman b. Haris b.Hişam (ö. 94/712)
4. Ubeydullah b. Abdullah b. Utbe (ö.98/716)
5. Harice b. Zeyd b. Sâbit (ö. 104/722)
6. Kasım b. Muhammed b. Ebu Bekir (ö.107/725)
7. Süleyman b. Yesâr (ö.107/725)

